

PUSZTADOKTOR MAGAZIN

XI. évfolyam 9. szám a Madárkórház Alapítvány havilapja 2016. szeptember

- Darvak nyomában
- Egyik lépés a másik után
- 25 évesek lettünk
- Fotópályázat

A darvak nyomában

Október a darvak hónapja a Hortobágyon. Több mint százezer daru vonul keresztül hazánkon, aminek nagy része közel két hónapot időzik a pusztán. Nálunk főleg a Finnországban és a Balti államokban költő darvak időznek, mert nekik ez a fő

vonulási útvonaluk. Európában még egy hasonló fontos útvonal van, a Svédország–Franciaország–Németország–Spanyolország tengelyen. A nálunk időző darvak nagy része Afrika északi és keleti részén tölti a telet. Októberben a táplálkozóhelyekről behúzó darvak látványában mindennap lehet gyönyörködni. A több ezer daru szinte vezényszóra indul meg a pusztai kiöntéseken vagy a lecsapolt halastavakon kialakult éjszakázóhelyekre. A darvak nyomába szegődhetnek a Madárpark munkatársaival is. Terepjárós túrán leshetik meg, kereshetik fel a táplálkozó darvakat, mely során útközben a Hortobágy más szépségében is gyönyörködhetnek. Beülhetnek hajnalban valamelyik fotós lesünkbe, ahol igazán testközelből fotózhatják e csodás madarakat. Az iskolásoknak pedig kombinált, kedvezményes jeggyel szeretnénk segíteni, hogy minél

nagyobb élményt jelentsen nekik egy őszi hortobágyi kirándulás. Mindezekhez turistaszállásunkon kedvező áron alhatnak meg a vendégek, de aki igényesebb, kényelmesebb szállást szeretne, azoknak ajánljuk a Sasfészek szállásunkat. Ajánlatunkat keressék honlapunkon a www.madarpark.hu címen vagy a madarkorhaz@gmail.com email címen, telefonon pedig a +36 (30) 621-2160-as számon.

Fotópályázat a madárvonulásról

Tollas vendégeink a hajnali csípős hidegek, és az őszi közeledtével lassan útra kelnek. Hazánkban közel négyszáz madárfajt tartanak számon, mintegy háromnegyedük a hűvösebb idő, valamint a rövidebb nappalok beköszönté-

vel melegebb égtájak felé indul. Minden ősszel és minden tavasszal több millió madár kel útra, hogy telelő- vagy fészkelőhelyére vándoroljon. A természet eme fantasztikus jelensége ugyan nem csak a madarakra korlátozódik – hiszen vannak vonuló lepkék is –, de a leglátványosabban a madárvilágban jelenik meg. Ennek apropóján arra szeretnénk kérni kedves Olvasóinkat, hogy küldjenek számunkra a madárvonulásról fotókat, amin olyan pillanatokat tudtak lencsevégre kapni, ami valamilyen okból megragadta Önöket. A képekhez rövid leírást is küldhetnek. A legjobban sikerült fotókat egy későbbi számban meg is jelentetjük. A képeket az alábbi e-mail címre küldjék: madarkorhaz@gmail.com. Beküldéskor az e-mail tárgyához írják be: **Madárvonulás fotó. Beküldési határidő: 2016. november 30. Nyeremények: családi belépő a Madárparkba, őszi darufotózás lesből és esti behúzás, terepjárós túra a Hortobágyon.** Bővebben a pályázatról a www.madarpark.hu oldalon olvashatnak.

Egyik lépés a másik után

A Madárkórházba látogatók tapasztalhatják, hogy a park, de a kórtermek is kissé használatosak, mondhatni elhasználdtak. Éppen tíz éve annak, hogy a látványkórház, a kiállítás, illetve a park a játszótérrel megépült és a hortobágyi klíma még a leggondosabban tartott eszközökön is meglátszik ennyi idő elteltével. A pallón a parkban, a magasleseken évente több mint tízezer látogató lépked, a kórterem ajtóit a dolgozók napi tevékenységén kívül szintén nyitják-zárják az év minden napján az érdeklődők, és lehetne még sorolni. Ennek mi nagyon örülünk, hiszen ez azt jelenti, hogy sokan kíváncsiak a munkánkra, a madármentésre. Az alapítvány *adó 1%-os* és belépő bevételeinek nagy részét el is viszi a működés, bérek, rezszi, táplálék, kezelések, gyógyszerek, stb... Kevés jut belőle felújításra, karbantartásra. Ez év közepétől viszont tervszerűen elkezdődött a megújulás. Azokkal kezdtük, amik a legfontosabbak, így elsőbbséget élveztek a balesetveszélyes eszközök (a látogatókra és a kezelt madarakra egyaránt), és a működést veszélyeztető dolgok cseréje, karbantartása. A játszótérre vezető híd padozata teljesen megújult, a nagyörpdében is végre újra működik a kis tó, amiben a madarak tudnak fürdeni, tudnak inni belőle. Kialakítottunk egy élőhal tárolót és a nem látogatható részeken is megújult a tenyészörpdék egy része. Végre minden fontos helyiségünkbe bevezettük a folyó vizet, ahová szükséges volt. Új

dolgok is készültek, szeptember második felében elkészült a kemencénk, ami csak alapja annak a kis komplexumnak, ahol ősszel már finom falatokkal is várhatjuk vendégeinket, de a teljes befejezés csak jövőre várható. Lépkedünk, szépen lassan, ahogy időnk és pénzünk engedi. Egyik stratégiánk az, hogy megpróbálunk mindent önerőből, vagy önkéntesek segítségével elvégezni. Ebben nagy segítségünkre van a megújult csapatunk és azon önkéntesek

sokasága, akik szakmai tudásukkal, tapasztalataikkal és kétékezi munkájukkal segítenek bennünket. Vannak viszont olyan nagyobb karbantartási munkák is, melyeknek költségét

nem lehet fedezni a havi bevételekből. Ezekhez már terveznünk, gyűjtögetnünk kell. Ilyen lesz a parkon végig vezető több százméteres pallóút cseréje is, vagy a madarak táplálékának tárolására szolgáló helyiség felújítása. Ezeknek a költségei már olyan nagyságrendűek, amit előre be kell tervezni, gyűjteni kell rá. Többször is érvelnek azzal azok, akik csak a roszzat, a hibát veszik észre, hogy az *adó 1%-os* felajánlásokból elvégezhetnénk ezeket a munkákat. Talán még meg is lehetne ebből az összegből csinálni, de mi lenne akkor a madarakkal? Ezeket a felajánlásokat elsősorban a madarak mentésére kapjuk és arra is költjük. Azért, mert erre kérjük, meg azért is, mert ebből az összegből elsősorban működtetni kell a kórházat, ezt a hatályos jogszabályok is előírják, csak bizonyos részét fordíthatjuk beruházásra, felújításra. Türelmet és támogatást kérünk ezért mindenkitől, akik az elkövetkezendőkben ellátogatnak hozzánk. Türelmet azért, mert még nincs kész, türelmet azért, mert épp dolgozunk rajta. Támogatást azért, hogy meglegyen minél hamarabb, hogy ne kelljen az egyik végén újrakezdeni, ha befejeztük a másikon, önöknek és a madaraknak, hiszen mi ezért vagyunk.

Konyhás István

Fotók: Konyhás István

1991-ben, Hortobágy faluban tartottam hazafelé a kis 13 éves Trabantommal egy beteg állat kezelése után, amikor a Sarkadi utca és a Czinege János utca sarkán szembe találkoztam a *Hortobágyi Nemzeti Park* Nivájából hevesen integető természetvédelmi őrökkel. Nemcsak köszönnek, éppen engem keresnek, álljak csak meg. Ott az útfélen a mindig vidám ragadozó madaras társaság: *Dudás Miklós, Sán-*

dor István és Bessenyei Bence, akikkel már korábban is rendszeresen tartottam a kapcsolatot kézre került vadmadarak gyógyítása alkalmával, felkérték a *Góré*s tanyán akkor induló ragadozómadár repatriációs állomás állatorvosi ellátására. Főleg baleseti sérült, törött szárnyú ragadozók és törött lábú gólyák ellátása feladat, amihez akkor nem értettem. A madarakhoz igen, hiszen korábbi években a *Hortobágyi Állami Gazdaság* osztályvezető állatorvosaként, a baromfi- és főleg lúdállomány, mint húzóágazat felügyeletében és közvetlen ellátásában komoly tapasztalatom volt. Szakmai gyakorlatot a lipcsei és hannoveri állatorvosi főiskolákon végezve némi jártasságot szereztem állatkerti madarak kezelésében, később, mint az *MME Solymász Szakosztályának* tagja, solymászvizsgára felkészítő solymász társaimtól, *Bérces Jánostól*, és *Bogyai Frigyes*től eltanultam a ragadó madarak betegségeinek

solymászok által gyakorolt tradicionális ellátását, és azokat állatorvosi ismereteimmel kiegészítve eredményesen műveltem is. De csontműtöket akkor még nemigen végeztek az állatorvosi gyakorlatban. Tanították az egyetemen, de a *Juhász testvérek*en kívül – akik magánklinikájukon akkor még féltve őrizték a „titkokat” – nem értett hozzá sok állatorvos. Ők is főként kutyákat, macskákat műtöttek, de madár csontműtét specialistáról az egyetemi sebészetről az állatkeretet akkor ellátó *Dr. Tóth József* tanár úr kivételével nem volt tudomásom. Pedig volt: *Dr. Lakos István* orosházi baleseti sebész, akit, mint solymásztársamat régóta ismertem, a humán gyakorlatban alkalmazott technikát több, mint 100 sikeres csontműtét után ragadozó madarakra adaptáltam. Én nem is tudtam róla, a Nemzeti

Park munkatársai viszont igen. Ott, a Sarkadi utca és a Czinege utca sarkán beszéltek meg, hogy majd elhívják a kollegát és megtanít mindenre. Úgy is lett. A Góré, egy régi tanya-si iskola épülete a feketeréti mocsár szélén, Hortobágy falutól 25 km-re, melyből az utolsó pár kilométer

Tarbant és minden más terepjáró marasztaló sáros földút. (Legendás elakadásaim voltak ott a későbbiekben.)

A telep néhány, oldalról teljesen zárt, felülről dróthálóval fedett fabódéból állt, ahol sérült ragadozók: sasok, ölyvek, vércsék, baglyok várták jobb sorsukat. Az iskola épületében a telep gondnoki lakásának konyhaasztala volt a műtő. Lakos dr. ketamin injekciójával altatta el az akkor érkezett ölyvet és pár perc alatt összerakta a szárnyát. Akkor csak a velőürszegzéses technikát alkalmaztuk, a csont velőüregébe vezetett fémrudakkal, melyeket kézi hajtású amerikanerrel fűrtünk be, mert még áram sem volt. Bent maradó fémeket tettünk be, a madár azonnal repült és pár nap múlva akár el is engedhettük.

Támogatónk

Visszatekintés

Azóta éppen 25 év telt el...

Ezalatt több, mint 10 000 csontműtétet végeztem. Az egy vastag, a velőúrt teljesen kitöltő velőűrszeget

felváltotta a több vékonyabb, és később a fixateur externe, a fémes külső rögzítés technika. Ebben már Dr. Beregi Attila barátom segített, akivel együtt kezdtük, és az általa az egyetemen alapított, mára már tanszékké fejlődött *Egzotikus Osztályon* tanítják mindezt a hallgatónak.

A Górés intenzív osztályát pár év múlva beköltöztettük Hortobágyra a lakásomba a járhatatlan terepviszonyok miatt. Később a lakás megtelt madarakkal, a folyósótól a gyermekszobán át a fürdőszobáig, ahol az akkor még kicsi gyerekeim is etették őket csipesszel, és örömeikre a műtött törpegém a fürdőkában úszkáló apró halakat fogta ki, ahol alkalmanként uhu, vagy rétisas is ült a kád szélén. A lakás így egy idő után élehetlenné vált, és a garázs megtelte után végül a szomszéd épületet vásároltam meg madárkórház létesítése céljából. Ez már 1998-ban volt, és az épület átépítése és az udvaron felépített röpdék betelepítése után egy év múlva létrehoztuk a kórházat működtető *Madárkórház Alapítványt*.

Kezdetben a HNP górési telepére szállítottuk vissza az intenzív ellátást már nem igénylő betegeket, később a visszavádítás általunk kidolgozott lépéseit a saját nagyröpdéinkben már eredményesebbnek láttuk. Az idén 10 éves *Madárpark* létrejöttével ez a tevékenység a madarak beérkezésétől a szabadon bocsátásig itt történik, és

nyomon követhető a látogatók részére is. Ezt a célt szolgálja a *Látványkórház*, ahol Európában először és egyedi módon mutatjuk be a madarak kezelését, és gyógyuláshoz, szabadon bocsátáshoz vezető folyamatot, úgy, hogy az egyirányban átlátható, hangszigetelt üvegfalak mögött a madaraknak nincs tudomása látogató forgalomról. Azóta évi 1000 madár befogadásával és 300 beteg egyidejű elhelyezésével mint a legnagyobb ilyen jellegű intézmény működik az országban. Példánkat sokan követik, még azok is, akik korábban szkeptikusak voltak, sőt, ellenezték, és be akarták tiltani ezt a tevékenységet. Hazánkban és külföldön is alakultak hasonló létesítmények. Oktatóközpontunkban az egyetemmel együttműködve adjuk át az itt megszerezhető tudást, itt, és előadó körútjainkon óvodától egyetemig országsszerte. Évek alatt számtalan újságcikk, TV műsor és híradós anyag, és több film is készült rólunk.

Ismernek és keresnek is sokan. Nemcsak a hozzánk bérkező, mintegy ezer madár bejelentőivel beszélünk 24 órás készenlétben, hanem háromszor ennyit küldünk az országban található hivatalos mentőhelyekre, állatkeretekbe, nemzeti parki és magán mentőállomásokra, melyek közül több, mint 30-at saját önkénteseink működtetnek. Madármentő hálózatunkban mintegy 200 önkéntesre számíthatunk, akikben megbízhatunk, mert évek alatt visszajárva itt a Madárparkban elsajátították mindazokat az ismereteket, amelyek a madarak mentéséhez megfelelő szakmai és erkölcsi alapot adnak, és teszik mindezt saját költségükön. Önkéntes programunk már túllépte hazánk határait, a hazai iskolai szünetekben segítőkön, vala-

mint a kötelező 50 órát teljesítőkön, és a felsőoktatási szakmai gyakorlatokon túl rendszeresen fogadunk külföldi önkénteseket is. Volt itt osztrák és spanyol állatorvostan-hallgató, portugál és szerb állatorvos, román, olasz és legutóbb két nepáli önkéntes is. Több állatorvost neveltünk ki, akik egyetemi éveik alatt az összes nyarat nálunk töltötték, elsajátítva a belgyo-

gyászati és sebészeti ismereteket, és több, mint tízen írták szakdolgozatukat, végzik TDK és PhD kutatásaikat az itt folyó munkáról.

A kórházat és a Madárparkot látogatók igényeinek megfelelően ebben a munkában bárkinek részt lehet venni, madarat eteni és a gyógyultakat szabadon engedni, az itt maradokat örökbe fogadni, szelíd madarainkat simogatni, beszélő hollónkkal társalogni, és solymászbemutatóinkon élvezni szabad szárnyalásukat. Túrákat vezetünk a pusztába a darvakat, sasokat természetes környezetben látni kíváno érdeklődőknek, az igényesek számára fotólesek is vannak, és az ide látogatókat szállással, étkezéssel is kiszolgáljuk.

Erre hívjuk és várjuk Önöket október 16-án 11 órára, az intézményes madárgyógyító tevékenységünk 25 éves évfordulójának megünneplésére, ahol a „hőskorszak” fenti résztvevői is megszólalnak.

Dr. Déri János
Madárkórház Alapítvány állatorvosa

Sürgősségi műtét a Madárkórházban

műteni. A műtét utáni reggelre a dobozába berakott ku-

A Hevesi Füves Puszták Tájvédelmi Körzetből hoztak be hozzánk 2016. 08. 24-én délután egy bálázás során megsérült keleti sünt. Az állat nyaka köré tekeredt a bálamadzag és végig felhasította azt, valamint a lába is eltört. Altatásban a nyaki sérülésből a madzagot eltávolítottuk, a sebet fertőtlenítettük, majd összevarrtuk. A műtét után infúziót is kapott. A sünt lábát a jelenlegi gyenge kondíciója miatt egy későbbi időpontban fogjuk meg-

tyatápból több kocka is eltűnt. Szerencsére mostanra már elmondható, hogy jó étvágya van, és reméljük, hogy őt is mihamarabb szabadon engedhetjük egy számára megfelelő helyen. A sünöknél a leggyakoribb sérülés általában a kutya harapás, ami rendszerint mindkét félben sérülést okoz. A másik leggyakoribb sérülés a gázolás. Nyári esőzések után, amikor sok giliszta jelenik meg az utakon, nagyon sok sünt ütnek el. Ezért érdemes az eső után útszélen kóborló sünt biztonságosabb távolságba vinni. A sünök védelméért már néhány apróbb figyelmességgel is sokat tehetünk. Például a komposzthalom átrakásánál vigyázunk a vasvillával, mert gyakran találhatók sünök benne, illetve körülötte. Szintén vigyázunk az avar égetésénél is, nézzük meg, nincs-e az avar halomban sünt. Valamint, ahogy kutyára, macskára, a sünökre is veszélyt jelent az egér-, illetve patkányirtó granulátum, ezért ezeket fokozott óvatossággal kezeljük.

Gál Renáta

Szabadult a vércse

Meggyógyult a vércse, amit *létavértesi határrendészek* hoztak be a *Hortobágyi Madárkórházba* a nyáron. A rendőrök július 20-án reggel vették észre, hogy az egyik épület tetején egy madár ül és nem mozdul. A határrendészek felmáshoz, ami még ekkor sem mozdult, ezért óvatosan egy dobozba tették és értesítették a Hortobágyi Madárkórházat az esetről, ahová be is szállították. Dr. Déri János állatorvos elmondta, hogy a védett vörös vércse valószínűleg áramütést szenvedett. A Létavértesi Határrendészeti Kirendeltség munkatársai július 27-én meglátogatták a kórházban a megmentett vércsét. A madár meggyógyult, ezért a kirendeltség munkatársainak jelenlétében a vörös vércsét 2016. szeptember 23-án szabadon engedték.

Pocgém, ami nem is olyan ritka...

Fotók: Konyhás István

Ritkán kerül szem elé, idén nyáron mégis több törpegém is bekerült a madárkórházba, sajnos volt olyan is, amelyiken már nem tudtunk segíteni, de azért szabadon is engedtünk belőlük. Mint neve is mutatja, ez a legkisebb hazai gémféle, pocgémnek is nevezik. Országszerte elterjedt, rejtett életmódja miatt azonban kevesen ismerik. Jelenléte legtöbbször csak akkor derül ki, amikor a lakhelyeül szolgáló nádfolt fölött repül. Vonuló madár. Sokszor nagyon későn, csak májusban érkezik költőhelyére, és már szeptemberben el is vonul afrikai

telelőterületeire, ezért is volt fontos, hogy még augusztus végén elengedjük őket. Kis halakat, kétéltűeket és ízeltlábúakat fogyaszt, fiókáit is ezzel eteti. Hosszu ujjával ügyesen kapaszkodik a nádszálakon, hegyes, hosszú csőrét szigonyként használva ejti el zsákmányát. Védekezéskor is ezt használja, általában támadója szemét célozza, ezért gyűrűzésekor nagyon elővigyázatosan kell eljárni. A bölömbikához hasonlóan rejtőzik a nád közt, csőrét az égre emeli, rejtőszínében bízva mozdulatlan dermed.

Konyhás István

Madarak szabadon

Kényszerlesszállás után újra szabadon

Minden évben kerül be hozzánk búbos vöcsök, ritkább rokona a vörösnyakú vöcsök viszont nem. Idén mégis érkezett hozzánk egy, amit kezelés után szabadon is engedtünk a tavunkon. Ugyanis ez a tó, ami a parkban található nem csak a szemet gyönyörködteti, hanem akkor is jó szolgálat tesz, ha olyan madarat kell szabadon engedni, ami csak nekifutásból, nagyobb vízfelületről tud felszállni. A szárcsákon, hattyúkon kívül ilyenek még a vöcskök is, és a fiatal példányai pont ezért kerülnek olykor szorult helyzetbe. Amíg nem elég tapasztaltak előfordul, hogy a város kivilágított úttestén landolnak, mert

az vízfolyásnak vélik, utána viszont felszállni már nem tudnak, és ha a leszállás gond nélküli is volt utána már jönnek a bajok. Gépkocsi, kóbor macskák, kutyák és a felszállás sem lehetséges. Ekkor nagy segítség, ha valaki megfogja az agy pórrul járt madarakat és eljuttatja a legközelebbi madármentő helyre, ahol meg tudják vizsgálni, el tudják látni.

Ördögfióka

Sok erdei fülesbagoly és kuvikfióka mellett igazi kuriózum a jóval ritkább gyöngybagoly fiókáival találkozni. Még a Madárparkban is, ahol azért rendszeresen előfordul. Azokat a madarakat, melyek elvesztették a szárnyuk egy részét, és ezért a szabad életre alkalmatlanok, sok helyen elaltatják. Mi nem altatunk. Elférnek itt a Madárparkban a tartósan sérültek is, vércsék, ölyvek, sasok és baglyok, melyek ha jól érzik magukat, a "fogságban" is szaporodnak, és utódaikkal gazdagítják a természetet. Több tartósan sérült gyöngybagoly él a kórtermekben, tojásuk is van, de eredményes költés és fióknevelés rendszeresen csak a Madárpark templortorony-bagolyvárában figyelhető meg. A betekintő ablakon át látható a most már fél-ányányi méretű fióka,

mely szeptemberben az újságokban és a TV-ben is szerepelt. Azért, mert olyan csúnya szegény!

Perselypénz

Bognár Laura Anna debreceni kislány éveken át gyűjtött a zsebpénzéből a Madárkórház Alapítványnak. A saját készítésű kis perselyét benne a gyűjtögetett pénzével a nyár végén adta át személyesen, amikor meglátogatta alapítványunkat és a sérült madarakat. Köszönjük a támogatását!

19. századi fotózás

Nedves kollódiumos eljárás. Nem sokat mond a ma emberének, pedig a fotózás elterjedésének egyik meghatározó technikai eljárása volt az 1800-as évek vége felé. Annyira, hogy még alig 30 évvel ezelőtt a nyomdákban elterjedt technika volt nagy felbontóképessége miatt. A fotózás kissé körülményes ezzel a módszerrel, lényege, hogy nagyon nagy gép, sok fény és telepített labor szükséges hozzá. Meg komoly szaktudás. Üveg vagy fémlemezre a fotózás előtt kell a kollódiumot (amit régebben az égési sérülések sebtakarására is használtak) felvinni, ezt követően érzékenyíteni a lemezt,

majd fotózás után azonnal elő is kell hívni azt. Mindezek birtokában van Varga Tamás debreceni fotós, aki ezzel az eljárással készített egyedülálló fotóriportot a Madárkórház munkájáról. Hazánkban ennek az archaikus eljárásnak kevés művelője van.

Fotók: Konyhás István

Daruvonulás a Hortobágyon!

Csodálja meg velünk,
most kedvezményesen az ősz legnagyobb
hortobágyi látványosságát, a daruvonulást!

Iskolai csoportoknak kombinált, kedvezményes jegy, mely tartalmazza
a Madárkórház megtekintését szakvezetéssel, ragadozómadár bemutatót és a darulest.

Kedvezményes jegy ára: 2000 Ft/ fő

Jelentkezés, bővebb felvilágosítás a +36 (30) 621-2160, vagy a madarkorhaz@gmail.com elérhetőségeken.

25 év a madárgyógyítás szolgálatában

Ezen az őszön nemcsak a darvak érkezését, hanem a szervezett madárgyógyításunk
25. születésnapját is ünnepeljük, illetve a Madárpark is ebben az évben lett tízéves.

Tartson velünk ön is **október 16-án vasárnap**, ahol találkozhat
a Madárkórház régi és új dolgozóival, önkénteseivel.

Ebből az alkalomból a frissen épített kemencében sült finomságokkal és bográcsban főtt ételekkel is várjuk látogatóinkat. A születésnapon azoknak, akik bármilyen ajándékot hoznak az alapítványnak, 1200 Ft-os kedvezményes, kombinált jegyet adunk, mely tartalmazza a belépő és egy bográcsos étel árát. Kérjük, hogyha ezen a hétvégén szeretne kemencében sült kenyérlángost, marhapörköltet vagy slambucot fogyasztani, október 12-ig jelezze a madarkorhaz@gmail.com e-mailen, vagy a +36 (52) 369-181-es telefonszámon minden nap 9-17 óra között.

Kenyérlángos: 450 Ft • Marhapörkölt kenyérral vagy burgonyával: 950 Ft • Slambuc savanyúsággal: 850 Ft

Amennyiben lehetősége van, kérjük, támogassa alapítványunkat! Köszönjük!
Bankszámlaszámunk: 59900029-10001868 • Adószámunk: 18557899-1-09

Olvasói leveleket, érdekességeket a következő címekre várunk: pusztadoktor@t-online.hu • 4071 Hortobágy, Petőfi tér 6.

Állatorvosi, állatgyógyászati területen felmerülő kérdéseiket a fenti címekre várjuk! Megjelenik 12 000 példányban.

Hirdetésfeladás, sérült madár bejelentése: pusztadoktor@t-online.hu • Tel.: +36 (30) 9435-494; +36 (52) 369-181

Szerkesztők: Dr. Déri János, Konyhás István, Veres Hajnalka • Tördelés: TerepSzemle Stúdió (Veres Hajnalka) • ISSN 1788-456X

Megtalálható országsszerte állatorvosi rendelőkben, állatkertekben, kisállatkereskedésekben, állati áruházakban, megyei könyvtárakban.

